

Таким чином, розвиток організацій на основі концепції управління знаннями передбачає запуск механізму самооновлення організації, як свідомо керованого процесу накопичення, створення, придбання знань та їх безперервного поширення в організації, що дозволяє членам організації самовдосконалюватися і, таким чином, несвідомо змінювати традиційні способи організаційної діяльності та більш нові, ефективніші, що в результаті призводить до розвитку організації і відображається у оновленні та/чи укріпленні ключових компетенцій компанії, які дозволяють їй краще задовольняти потреби своїх клієнтів.

Чупріна М. О.,
ст. викладач
НТУУ «КПІ»

ДОКУМЕНТАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ

Сучасний менеджмент являє собою безперервний процес соціально-економічних та організаційно-технічних перетворень, які здійснюються на основі різних підходів із використанням численних методів і засобів. Однак результативність цих перетворень великою мірою визначається наявністю ефективних зв'язків між керуючим і керованим середовищем, що забезпечує своєчасну і достовірну інформацію. Інформація як сукупність відомостей і даних, необхідних для успішного здійснення аналізу, контролю, прийняття та організації виконання управлінських рішень, виступає невід'ємним елементом ефективного управління організаційно-економічними процесами взагалі і підприємницькою діяльністю зокрема. З одного боку, вона відображає умови, властивості, закономірності, особливості функціонування як об'єкта, так і системи управління ним; з іншого — опосередковує трудову діяльність людей, визначає форми стосунків між ними, а також постійно використовується в межах конкретної системи менеджменту і врегулюванні її відносин із зовнішнім середовищем.

Інформація може нести в собі як позитивні, так і негативні моменти, оскільки існує небезпека, що рішення можуть базуватись на недостовірній інформації. Крім того, на практиці часто ототожнюються поняття «інформації» і «дані». Різниця між даними та інформацією полягає в тому, що дані — це, як правило, «сирі» факти, які тоді перетворюються на інформацію, коли вони оброблені, піддаються контролю і придатні для прийняття рішень. При з'ясуванні

кількісного і якісного складу інформації, здатної впливати на результати менеджменту, слід дотримуватись таких принципів:

- цільової орієнтації, згідно з яким формування та організація інформаційних потоків повинні забезпечувати адекватність їх змістовного наповнення завданнями, що вимагають розв'язку;
- ієрархічності, який передбачає орієнтацію інформаційних потоків на конкретного споживача відповідного рівня управління, виходячи з умов доцільності, необхідності і достатності;
- функціональності. Що покликаний визначати тематико-функціональну спрямованість інформаційних потоків (баз даних) для забезпечення реалізації різноманітних завдань конкретними користувачами;
- взаємодії, що передбачає необхідність універсалізації інформаційних потоків з метою їх об'єднання в єдину інформаційну мережу як на мікрорівні (галузевому), так і на макрорівні (державному, міжнародному);
- обмеження (не ототожнювати з обмеженням доступу до інформації), який полягає в раціональності організації інформаційних потоків, що не припускає дублювання, надмірності, недостовірності, ентропії і т. ін. ;
- замкненості, що передбачає необхідність забезпечення циклічного руху інформаційних потоків за рахунок організації ефективних зворотних зв'язків між джерелами інформації та її користувачами за умови безперервного поповнення і часткової зміни (взаємопоповнення) інформаційної бази.

З точки зору процедури управлінська діяльність — це вибір, аналіз, обробка і видача нової інформації. Що сприяє регулюванню організаційно-виробничих процесів і приведенню їх у відповідність із поставленими цілями. Рекомендації щодо ефективного управління містяться в різноманітних інформаційних джерелах.

Документ, що використовується в управлінському обігу (в тому числі і як засіб комунікації), має властивості не лише інформаційного ресурсу, але й інформаційного потенціалу, що передбачає наявність таких складових: змістової, організаційної, матеріально-технологічної, кадрово-персоніфікаційної.

Сучасний управлінський документ потребує вироблення відповідної стратегії в організації і управлінні ним як інформаційним ресурсом. При цьому неминучим є перехід від ситуаційного підходу до методів і підходів, розроблених у теорії управління, зокрема в межах інформаційного менеджменту.

Таким чином, розвиток і вдосконалення документаційного забезпечення менеджменту підпорядковані завданню отримання нових або додаткових відомостей про систему управління в цілому та окремі її складові для аналізу, організації. Контролю за виконанням рішень з метою одержання прибутку. Майбутнє документаційне забезпечення менеджменту в розрахунку на перспективу орієнтоване на співіснування паперових документів з іншими носіями інформації. Ось чому сьогодні на перший план виступає проблема уніфікації управлінських документів у будь-яких режимах опрацювання. Особлива увага приділяється приведенню документів у відповідності з міжнародними стандартами, насамперед ISO 15489:2001 «Information and documentation. Records management» (Інформація та документація. Управління документацією).

Література

1. Вовчак І. С. Інформаційні системи та комп'ютерні технології в менеджменті. Навч. Посібник. — Т.: карт-бланш, 2001.
2. Гончарові Н. І. Документаційне забезпечення менеджменту: Навч. Посібник. — К.: Центр навчальної літератури, 2006.
3. Довгань Л. С. Праця керівника, або практичний менеджмент. Навч. Посібник. — К.: «ЕксОб», 2002.
4. Устинова Г. М. Информационные системы менеджмента: основные аналитические технологии в поддержке принятия решения решений / Учеб. пособие. — СПб: ДиаСофтЮП, 2000.

Шаповал В. М.

канд. екон. наук, доцент
кафедри економіки підприємства
Національний гірничий університет
(м. Дніпропетровськ)

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ОПТИМІЗАЦІЇ І ГАРМОНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ БІЗНЕСУ ТА СУСПІЛЬСТВА

Протягом останніх років триває дискусія про те, що собою являє соціальна відповідальність бізнесу, яке підприємство може бути визнане соціально відповідальним, а яке — ні. Сьогодні — це одне з найбільш актуальних питань, що обговорюється громадськістю. Воно стоїть перед органами державного управління,